

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૧૧૧૫

ઝેલાચી કુવર તથા
ચાપાઢા

॥ મુનિનોરાસ ॥

॥ તથા ॥

શ્રી યુજિસ-દણનો નવરઝો

(સંવૈનૈન ધર્મના લોકોને સાર)

સાા૦ ગુલાબચંદલખમીચંદ
ખેડાવાલાએ

જગદીશ્વર કાપળાણુમાં છપાવી
પ્રગટ કરીએ.

મુબઈ મધ્યે.
સંવત ૧૯૩૪ શને ૧૮૭૮.

મિત્યાભેવાનેં ખંતાત્મગાઈણાજવસરજેલા
 થીકુમારાનાટકભેવાનેંજાવ્યોઉદારાત્મગા
 ડાનાટિકુણીનુંનાટકપેખાજેલાથીઉપન્યો
 રાગવિશેષાત્મગાનાટકીયાનીપુત્રીઅનુપા
 રૂપેરંભાભંજોદેવસરૂપાત્મગાજાઈદ્રાણીસમ
 જ્ઞેજાકારાકેઅપછરાઉર્વસીનારાત્મગારૂપ
 સંપદાયતુરાઈદેખાજેલાકુમરલલયાણોવિ
 શેષાત્મગાપેાભેમુજ્જહોવેજેઘરનારાસકુળ
 હુવેનોજેઅવતારાત્મગાનાટિકુણીશુંલોભાણં
 નેંણાવીધાંણોવણિસાંત્વળીવેંણાત્મગાદા
 ત્રપતીનપાંમેદેખીરૂપાફરિફરિભેવેઅંગઅનુ
 પાત્મગાસ્નેહબંધાણોછેમોટોવિકારાનવિમુ
 કાજેતેહજારાત્મગાડાનાટકનેઈવળિયાસ
 ફુંતેહાભિમતિમમિત્રતેડિજાવ્યોનિજગેહા
 ત્મગાજામણુમણોજઈઘરમાંફિાત્રુટેખાટલે
 સુતોતેત્યાંફિાત્મગાદાત્મોજનયેજાતાતતેયાર

૧૧૮ ઈઠાડ્યોએ તાચીકુમારાત્મના સ્યું છે પુત્ર
 કિમથયોદિલજીરાત્મભમુકીકહેતાતને ધીરા
 ત્મનાલાપેરણાવો પુત્રીનટની ઈછાંહિાતો અ-
 ન્નપાણીલે ઈઘરમાંહિાત્મનાઅઘટિતકિમકરો
 પુત્રજાતાપેરણાપું કિતમકુળની સાતપાત્મના
 પાપાનવિકુંડુંએવીઅનિત્તાકુળમરીયાત
 દાનમુંકુરીતાત્મનાકુરિનવિખોલ્યોએલાકુમા
 રાછાંનાતેજ્યાનાટકિયાતિણીવારાત્મના૧૧૧
 તમેપુત્રીપેરણાવો મુઝએહાતોધનઆપું અ-
 સંખ્યઅછેહાત્મનાકહેનાયકસુણોરીઠસુભ-
 ણાપુત્રીનલાલ્યોવેચવાઆંણાત્મના૧૧૨
 અમપુત્રીઅખચનિધાંનાધરતીમાંપાંમીએ
 એહીમાંનાત્મનામુલસુતાપેરણાપુંતુમનેઆ-
 નાતોઅમકુળમાંલાગેછેલાલાત્મના૧૧૩
 ભપુત્રીવિટલેતુમસંગાએવીયાતનકિનેમ-
 નરંગાત્મનાસાહસિકુકાયરનમલેમેળા

ત્વાત કુલાત કિમ ધાયેત્વેજાત્મના ૧૪૧ સાહસિ-
 ક કહિયે જમચી નત ૥ તમેવણિ ક છોગરી બનિયા
 ગાત્મના જમે જમારી નાત માં જે હા પરણાય સું પુ-
 ત્રિશુણ્ણો હાત્મના ૧૫૦ કુળરી તેં નર ચાલે બે હા
 તો જા જરી બહુ પાંમે તે હાત્મના નાટકિયાની સુ-
 ણી જે હવી યાંણા કિરી જોલ્યા જે લાકુમર શું જન-
 ણાત્મના ૧૬૦ કોઈ પ્રકારે તુમ પુત્રિ જે હા પરણયો
 મુઝનેં જધિક સ્નેહાત્મના પેહેલી ઢાળ જે રંગરસા-
 લા માલ મુનિ કહે થઈ ઉભમાલ ૥ ૧૭૦ ૥
 રૂહા ૥ નાટકિયો કહે કુમરનેં ૥ બે જમ પુત્રિ
 ની જાસા જમ સાથે ચાલોં તુમે ૥ નાટિક કુળા જ-
 ત્યાસા ૥ ૧૮૦ નાટિક દેખાડી તુમે ૥ રીઝાયો કોઈ રા-
 જનાતે તો હાંન લેઈ તુમે ૥ જમ પોખો નાતના માં-
 નારા ૥ તો જમ પુત્રી પરણાયી જે ૥ તુમે ધામો ત્વર-
 તારા ૥ સંસારીક સુખ ભોગયો ૥ સફળ કરો જયતા
 રા ૧૭૦ ૥

૨૭ ઢાળાકુપુર હોવેમતી ઉઠજો રોામેદેરુ
 ાકરમવસેલેલવનેરેાબુધિપણઉપનેતેહા
 વિષયવિકારનેકારણેરોામુકાંમાતતાતનેરોફ
 રોાપ્રાંણીજુઓકુર્મનીવાતોાછાનોનિસામે
 નીસરયોરોાબઈત્વલ્યોટોજામાંહિાકુળનીલાલ
 મુંડીકરીરોાથયોનાટકીયોઉછાંહિરોાપ્રાંણીગર
 કુળછોડીનિચકુળજાલ્યોરોાકલ્યપેરીથયોસાધિ
 યાંસટોપંલામાંહિકુકડારોાલેઈચાલ્યોખડક
 હથિરોાપ્રાંણીગાડાપાછળખાંધીરોપલીરોાવં
 સમાગળખાંધ્યોહોલાકાપડલેઈનેંખાલીયોરો
 ામાડાતોત્તીખનિટોલરોાપ્રાંણીગાજારોજા
 માંકુરતાંથકુંરોાનહુકુળાસચીલીધાઘાતકુળ
 શિખીધણીરોાઉદમેંથઈસરબેસિધરોાપ્રાંણી
 પાનાયકકફેરોળુંલેઈરોાથજિકુમરીલેઈસાથ
 ાખેનાતરનગરોબઈરોારીખાવીકરોતુમેહથ
 રોાપ્રાંણીગાજાદાંનડુંલેઈતમેરોામાયલ્યો

वे हे सा मां हि ॥ लम ए लमा डी ना तने रे ॥ प
 र एा युं पुत्रि छिं हि रे ॥ प्रां ए गि ७ ॥ स घ जो
 साथे ले छिं डरी रे ॥ जे ना तटपुर थाटा ॥ रा भन
 नें न छिं मस्यो रे ॥ जे सा कुमर गे हगा टरे ॥ प्रां
 ए गि गाटा ॥ नरपती नां यकुनें डहे रे ॥ तले जा
 व्या तु मे मां हि ॥ नां म सु ए यो हु तो तु म त एो
 रे ॥ डं छिं ड म हि य न मां हि रे ॥ प्रां गा टा ना ट ड
 डरो हये जे हयो रे ॥ न वि दी गो को छिं वार ॥ मन
 री जय स्यो मा हे डरे ॥ तो मां पुं ड्व्य जे पार रे ॥
 प्रां गा १० ॥ छिं म सां तजी जे सा गी जे रे ॥ ना ट ड
 डरवा डाल ॥ सु ध डरा वी लु मी डरे ॥ डरी स
 वी स घ जो सा न रे ॥ प्रां गा ११ ॥ लु ग ते ना ट ड जे
 वा त ए गी रे ॥ जं ते गिर परि वार ॥ न गर लो ड स
 हु मा वी युं रे ॥ म जि व हु न रनें नार रे ॥ प्रां न रा
 जं धर त स पों ये छिं स्यो रे ॥ वी ये मा रो प्यो यं स
 ॥ यि हुं दी रि प्यां ध्यां हो र डं रे ॥ न जे से जे हु जं

સરેાપ્રાગાપડાવંસઉપરમેકુપાટીયુંરેામંડુ
 તેણીધારાતેઉપરખીલોરાખીનેંરેાતેઉપર
 પગસારરેાપ્રાગાપજાખડગધરયોનમણીકોરે
 રેાપાવડીપેફેરીપાયાડાખીકોરેઢાલજીહીરે
 ॥દોરેચાલ્યોભયરેાપ્રાગપાખંડુઠાવયેપાવ-
 ડીધરીરેાવંસમયાજેઆવ્યોતેજાખીજીઢાજે
 રમતોથકોરેામાલમુંનિકહેમેફરેાપ્રાગાપડા
 ફૂજા ॥દોરથકીમયજેમુખેાઉલટીચુલ
 ટીખાયાપુંગીઉપરડુંટીરાખીનેંાધુમરીફરતો
 ભયાપાશસ્ત્રઉપરશિરરાખીનેાઉંધેમસ્ત
 કુઠરાયાકુટારીખાંધીપગતજેાખણીધકીયા
 લ્યોભયાપારાનાટકણીરંભાજીરી ॥ઈકાણી
 મનુંહારાવંસતજેઉભીરહીાકરીસોજેસણ
 ગારાડાપાપ્રયભવેહોલકી ॥ગાહતેગોરી
 ગાયાવંસપાછળફરતીધકીામનમેંપ્રીતમ
 ધ્યાયાજા

૩૭ ઢાળા ફવેન જી મહીયેય વારે સોલા
 મેદેરી ૥ ફવેનાટકુણી મન ચિંતવેરે સોલા ૥
 પ્રભુ પૂરબ્યો મેહની આસા મારાવાલાજી હો ૥
 મેહેલ મુક્યા મુઝકારણેરે સોલા ૥ તેયંસયેહ્યો
 આકારી ૥ મારાવાલાજી હો ૥ ૥ ફું તુઝ ઉપરયા
 રણેરે સોલા ૥ મેઝાંકુણી ૥ માત પીતા છોડી ફું
 રીરે સોલા ૥ છોડી આબ્યો સફુ સાધા ૥ માઁદેતો
 દાંન બહુ પેરેરે સોલા ૥ તે માગે છે લાંબો ફરી જા
 થા ૥ માગારા ફુંગા બહુ મુલાંય સ્થતે પેહેરતો
 રે સોલા ૥ કાચે પેહેરીને નાચે તે જા ૥ માઁન વન
 વરસયતી જી મતોરે સોલા ૥ તે માગે છે ઘરો ઘ
 રમે જા ૥ માઁડા ફુંગા બેનાટીકું ફરી ઉતર્યોરે
 સોલા ૥ મેલામી ગુણગે જા ૥ માઁતો મુઝ પીતા
 પેરણાથસેરે સોલા ૥ ઝાંણી અધિ કુસ્મે જા ૥ મા
 ૥ ૥ ફું ૥ ફવે મહી પતી મન ચિંતવેરે સોલા ૥
 નાટકુણીને નિજા ૥ માઁ ઈણી બિધી નાહયે

ઘડી રે લોલા નગમે બીજી કો બાળા માગા પાડું
 જાહો જાહો એ ફની લાબ્ય ન તારે લોલા જાહો જાહો
 એ ફની ચાલ્યા માઁ જ્યેય સગાથે માફે રે રે લોલા તો
 બીજી મુકુંટા લા માગા ફાડું ગાએ પાંખે એ કે ઘડી
 રે લોલા જો જ્યેય છે જમવા રા માઁ કુળ દેવીની પુત્ર
 કુંડે રે લોલા એ મેળવો કીરતારા માઁ ફુંગા જાએ
 નાટકીયો વંસથી રે લોલા પડી મરે નિરધારા માઁ
 તો પટરાણી એ ફને રે લોલા ફું કું પ્રાણ આધારા
 માઁ ફુંગાટા એ ફવે તે એ લાયી એ રે લોલાર મતો
 ફસ્તોચે હોરા માઁ ઉતરી આવી ભૂપાળને રે લોલો
 પ્રાણ મીયોચે તુરચે કોરા માઁ ફુંગાડા લોક સફુરા
 જ્યેષ્ઠિના રે લોલો પાંખ્યા કૈતિક પ્રેમા માઁ એ નાટક
 એવી ફજારે લોલો કિંહાં શિખ્યા હોસે કે મા માઁ ફું
 તાળા તથા નૃપ કે ફનાયક સુણો રે લોલો તુમે છોચે
 તુરયુજ્જ્વળા માઁ નાટિક મેં નિરખ્યો નફી રે લોલો
 રાજ કાલનાં ધ્યાંના માઁ ફુંગાડા તો નાટિક ફરીને

करोरे लोख ॥ हुवे हे उ तुम हांन ॥ मां जी लु यार वं से
 य छोरे लोख ॥ कुरवा ना टि कु म्म नि मांन ॥ मां हुं गर
 ॥ घात कु जा भे ली घणी रे लोख ॥ विषय व्याप्यो सुन
 कुरे कु मां मां नि म जी लु यार ॥ उ त री रे लोख ॥ कुरे न
 पे ने परि गुं मां मां हुं गा ॥ उ मां हि प नी मन मां यित
 वे रे लोख ॥ हुं न थ यो मु अ कु मां मां मे दो म कुरा
 ने के म आ बी यो रे लोख ॥ मे के न पो हो ती हां मां मां
 हुं गा ॥ मां मे ना ट कु ली मां कुरे रे लोख ॥ मां वे ते के ली मे
 कुरा ॥ मां हां जी लु क ही त्वा व स्युं रे लोख ॥ मां ल मुं नि
 सुं प्प कुरा ॥ मां रा ना हुं तु अ ना ॥ पे ॥

हुं ॥ ना टि कु तें की पो हुं से ॥ मे न बी दी ठो ल गारा
 ते मां टे कुरी नें करो ॥ न्ने उ हुं वे ठी गी वारा ॥ मां लो क सु हुं
 मन हुं भ धरे ॥ विषय विलू ध्यो रा य ॥ ना ट कु ली ले वा
 त्वाणी ॥ कुरवा मां ल्यो उ पा या रा ॥ कु मां तु र न र ने थ यो
 ॥ ते न ग ए कु ल के ला गा ति म मे सुं द री रे पी मां म न
 य नि यो म ह रा ना डा ॥

૪થી દાળાનાનોનાફસોરેામેદેરીાટોળુંનાટકી
 યાતણુંરેાગાય કરતાસોરાઅચરીનસાંભળોરેાદિ
 ગદિંગવાળેદોલડોરેાઢમઢમકરીનેંનેરાઅચનાશા
 ફૂમફૂમકરીઠેંકુંદિએરેાઉંચાતેઅસમાંનાઅગાકરી
 ખ્યાલગાવેત્તલારેાકદીયનસાંભલ્યાકુંનાઅગારા
 ઘણિત્તલાત્તલામુખઉચેરેાનાટકળીયારોયારાઅ
 નાટકીયારિરસેફરોરેાતેમુઝપ્રાંણાધારાઅગાહા
 તુમેમુઝજીવનઆતમારેાધારાવાલિમહોપ્રેમાઅ
 સાફસધીરતુમેસાફીખારેારુંહારીબેઠાહોએંપ્રાઅ
 જાકુરિનાટિકહેખાડીનેંરેારીજયોરાધનેઉલ્યાસા
 અંદાંનઆપેનેત્તૂપતીરેાતોઆપણીપોચેઆસાઅ
 પાએલાચીમનઉમલ્યોરેાફરખધરીનેંઅપારાઅ
 નાટકકરવાકારણેરાયંસચેલ્યોત્રીજીવારાઅગાફા
 રમીકરીતિમહિતલ્યોરેાઆવીનમ્યોત્તપપાયાઅ
 નાયકમેંનવિનિરખીયોરેાનાટિકુદિતચિત્તલાયા
 અગાજારાંણીએત્તપવાંણીસુંણીરેાકોપચેલ્યોતતફા

ઝોલા રોળે સણગાર સભ્યા ત્વલાખનં છીએ-
 મોહન વેલા રાગ જલૂત રૂપને દેખીને યોભે રા-
 શીને સુરા સાધુ નારીએ બેઠુ જણાં વેડતે બે-
 બન પુરા ગા સાત માઠ પગ સામે જીવિ જીવ દીકા
 મુંજિ રાગ વાંદા બેડર બેડીને ાગાણું દ મંડા
 ન માયા ાગા માજ સદ્ગ દિશ મા ફેરો વેઓ
 મિંતા મણ માજા તુમદર શ્વે પાવન પઈ તા
 રણ તરણ જાણા પોમો દકુ લેઈ માનું ની ાપા
 જાતરી મનો ફારા મધુર વચન મુખ બોલતી ા
 વિનયતી વારો વારા ાગા અનુગ્રહ કરો અણ
 ગારણા મુંજિ માં વડો અણગારા વેતુરા ચોકુ
 માં ફિરફી વોં ફરાવે ફર્ષ અપારા ગા નિચી
 નજર સાધુ તણી ાકુ ફે માન કરો મનુભાવા
 વંસ ઉપરથી નિરખીયો ામેલા ચીતિણ મ-
 સ્તાવ ાટા

પમી હાજા આદી બિણંદ મયા કરો ામેદે

રીતીાએસાચી ચિત્તચિત્તવેાઈદ્રાણીઅપત્ત
 રોરેાધનધનએમુનિરાયનેાનચિલુવેનય
 ણધિકારોરેાાાએસાચી ચિત્તચિત્તવેનાએ
 આંકુણીાઅહોઅહોસમતાએહનીાઅહોની
 રલોત્તીનિગ્રંધરેાનિરખેનહીએવીનારીનેા
 અહોઅહોસાધુનોપંથરેાવાએનાએકુળવંતી
 સુંદરીાકુંચનવરણીકાચારેાઅભૂતરૂપઉત્તી
 અછેાપણમુંનિમનનડગાચારેાગાએનાએક
 માએએહનેજાણ્યોાએકજન્મોમુજમાયરેાસ
 રસવમેરૂનોઆંતરોાકિહાંહુંએમુંનિરાયરેા
 જાએનાત્મારેકમીહુંધણોામેલીકુળઆચારરે
 ાનિયનાટકુણીનેકારણોામેછોડીદીધોવ્યવ
 હારરેાપાએનાએનારીનાસંગથીાવંસચે
 ડ્યોહુંઆકારારેાએચેયુંએહનાધ્યાનથીાતો
 પોહોયુંનરકાયાસરેાદાએનાકેદાંનલેવાને
 કારણેાક્રોડકરૂંઉપાયરેાતોએપણદેતાન

थी ॥ पण्यो मोहं देवाय रे ॥ ७ ॥ जेगा जे साधुने
 जापे श्राव्ही ॥ ८ ॥ मोहं मननें उल्लास रे ॥ ९ ॥ ल्यो
 ल्यो कुहे लेतान थी ॥ १० ॥ धन जे हने साधास रे ॥
 जेगाट ॥ धन येजा धन ते घडी ॥ ११ ॥ हवे सुकुं मोह-
 नी भज रे ॥ १२ ॥ जे मुनियर सारी भा ॥ १३ ॥ छोडी जा
 न पंपा ज रे ॥ १४ ॥ जेगाट ॥ मोह न एहे कुमे कुरी ॥ १५ ॥ ना-
 रि कुइरी इरी डि धरे ॥ १६ ॥ पांय मीढा ज सोहामणी ॥
 १७ ॥ मात मुनि कुहि मसि धरे ॥ १८ ॥ जे ला ॥ १९ ॥
 इहा ॥ २० ॥ काया माया कारमी ॥ २१ ॥ कार मोसुं परि
 चारा ॥ २२ ॥ इरी रयना में कुरी ॥ २३ ॥ धिग धिग विषय वि-
 कारा ॥ २४ ॥ संसारे तम तं लय डे ॥ २५ ॥ अंध्यां अहु-
 लां कुर्म ॥ २६ ॥ ते छोडी हवे ध्यां ठि सुं ॥ २७ ॥ साथो श्री नि-
 न धमी ॥ २८ ॥ अनित्य त्वावना त्वावतो ॥ २९ ॥ पांय्यो
 डेच जनां ए ॥ ३० ॥ पंस ठि पर सीं घास ए ॥ ३१ ॥ थ ठि जे
 सुं जे ए ॥ ३२ ॥

३३ ॥ हाजा ॥ ३४ ॥ रणी ॥ ३५ ॥ नी सजायनी देरी ॥ ३६ ॥

હવે નરપતી મન ચિંતયે જીરે ॥ મેં ધ્યાયો માઠેરે
 ધ્યાં ના ધન એ લાયી કુમારને જીરે ॥ પાંખ્યા પર-
 મનિ ધાં ના સગુણ ન રાત્રા યયડો સંસારા ॥ ૧ ॥
 નાટકુણીના ધ્યાં નથી જીરે ॥ મેં બાંધ્યાં બહુ ભારે
 પાપા કુડા વ્યાપાર મેં ચિંતવ્યા જીરે ॥ તે કિમ તર-
 રું આપેરે ॥ સગભાવરા મેં કૃસ્ત લે સ્યા એ કુરી જી-
 રે ॥ રો દુધ્યાં ન ધરો એ માનર કુતણાં ॥ જ મેળવ્યાં
 જીરે ॥ હા હા છુરી સહવે કેં માસગભાગ ॥ આખ પડિ-
 રતી મેં ન વિગાળી જીરે ॥ કુળની લોપી મેં લાજ ॥
 કામ રાગ સ્નેહ બાંધીયો જીરે ॥ કિમ પામી સત્તવ-
 પારા ॥ સુગભાજા નરકની ખાંણ નારી અછે જીરે ॥
 નરકની દીઠી છે સારા ॥ કુડકુપટની કોપી જીરે ॥
 મજ મુઝની ભંડારા ॥ સગભાવપા ॥ સ્યું મોજ્યો તિ-
 ણુડિ પરે જીરે ॥ ધિકુ ધિકુ વિષય વિકારા ॥ ઈમ ચિં-
 તવતાં રાયને જીરે ॥ ઊપનું કેવળ સારા ॥ સગભાગ
 દાપટરાંણી ॥ હવે ચિંતયે જીરે ॥ બુઝો રાત્રની યાસ

તામુજ સરિખી રાંણી ઘરેજી રોતો પાણ વિષય
 ને ધ્યાતા સત્તાના જાનાટકણી નિયમતનીજી રે
 તારાબજે કિધો મોહા વિષય વિહારના ધ્યાનથીજી
 રોતબચ છે ખેત્રમ મોહા સત્તાનાટાવાંકુન ફીજે
 રાયનોજી રોત મોહો વિલંબ્યાનરદ્વાનારીજે નર છે ત-
 રયાજી રોત મોહો દો માયાનો કુંદા સત્તાનાહા મૂરખ
 જન માડુ જાગેજી રોત તારૂં નથીજી કોયા કુનો રાબ
 કુની રાંણીયોજી રોત કોકે ફનું ન વિહોયા સત્તાજી
 ધિકુ વિષય ધિકુ મોહનીજી રોત ધિકુ સંસાર જસારા
 જેણે છાંડ્યો તે સુખીયો થયોજી રોત ધન ધન તસ જય તસ
 રા સત્તાના ૧૧૧ ફયે રાંજમ જાવે તલોજી રોત તોફાર
 નહોયે સિધ્યા ૧૧૧ ધ્યાતાં રાંણીને ઉપનોજી રોત કેવળ
 જ્ઞાન પ્રસિધ્યા સત્તાના ૧૧૧ ફયે નાટકણી ચિંતયેજી રોત
 ૧૧૧ ધિગ ધિગ વિષય વિહારા મુઝકારણે માયતાય તજી
 જી રોત તજ્યો જેણે સંસાર ૧૧૧ સત્તાના ૧૩૩ ધિગ મુજ
 કાયાકાર મીજી રોત જેણે કરી મોત્યો તૂપાજા જનરય

કુરિએ ઘણો ભરે ॥ ધિગમ્મારૂપે મોહભળાસુભાગ
 ॥ તે ધન માનવ ત્વય તહી ભરે ॥ કસ્યો બન્ન પ્રમાંણા
 મુકી મમતા મોહની ભરે ॥ શંભમલીયો ગુણખાંણાસુ
 ભાગપામુખરૂપે મોહ્યા હતા ભરે ॥ એ લાચીવનિરાય
 ॥ એ પાતિક કિમ છુટસું ભરે ॥ ઈમઉત્તી પેસાયાસુ
 ભાગદાનિજ્ઞાત મને નિંદસી ભરે ॥ ધ્યાતી ધર્મનો ધ્યા
 માનાટકુળીને ઉપન્યો ભરે ॥ ઉત્તમ કેવળજ્ઞાન ॥ સુભા
 રજારાશનદેવી માવીને ભરે ॥ ભેખમાધ્યો તિણીવારા
 કેવળ મોહવરુર કરે ભરે ॥ માવીને તિણીવારા ॥ સુભા
 રદાકર્મખરાવી મુગતેજયા ભરે ॥ ઉત્તમ ભુવમેધ્યારા
 ઈમભંગીભાવ આદરો ભરે ॥ તો પાંચસ્યો ભવનો પાર
 સુભાગદા સંચત અદાર પંચાયને ભરે ॥ ભેઠ માસ સુખ
 કારાખેટ હાળે હરીગાઈયો ભરે ॥ આમાસોર ફીગંબરા
 સુભાગરાગ્રી પૂન શ્રીભૂષ્યંદ ભરે ॥ તસરાસન સુખદાય
 ॥ પુણ્યના પેણ પસાયધી ભરે ॥ માત્ર મુનિ ગુણગાથાસુભા
 ગર ॥ સંપૂર્ણ ॥ ત્વીત્રાનમુત્યંદત્વખમીયંદા છે ॥

॥ अथ श्रीजषाढामुनिनोरास्त ॥

॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ हुं ह्रां वां एति अमृतसारं श्री ॥
 ज्ञापो सरसती माया ॥ निमग्नयुग्मं यरुणं श्री ॥ हुं ह्रां वां
 सुमहामुनिराया ॥ १ ॥ लोत्ने हुं ह्रां मायारथी ॥ ते म
 षाढो नं ॥ ए ॥ पडी नें ये दी यो यनी ॥ त्वे गुडमानी नं ॥ ए ॥
 १ ॥ ली ॥ ढाण ॥ दे री ॥ ज्ञा ॥ ज्यो ॥ ननी ॥ नं ॥ पू ॥ द्वि ॥ पना ॥
 हि ॥ ए ॥ त्वर ॥ ते ॥ ए ॥ च ॥ पा ॥ ट ॥ ए ॥ पु ॥ र ॥ ग्रा ॥ मा ॥ रा ॥ न् ॥ रा ॥ न् ॥ कु ॥ रे ॥
 त ॥ रा ॥ त्रु ॥ ॥ छ ॥ ने ॥ री ॥ प्री ॥ या ॥ त ॥ सु ॥ ना ॥ मा ॥ डा ॥ ते ॥ न ॥ ग ॥ री ॥ मां ॥ री ॥
 ठ ॥ कु ॥ म ॥ ल ॥ य ॥ से ॥ ए ॥ य ॥ न ॥ य ॥ न् ॥ त ॥ मां ॥ रि ॥ र ॥ हा ॥ रा ॥ रि ॥ य ॥ ल ॥ पि ॥ न्
 य ॥ गु ॥ ए ॥ सो ॥ त्म ॥ ती ॥ ॥ न ॥ शो ॥ हा ॥ नं ॥ मे ॥ ना ॥ रा ॥ त्म ॥ त ॥ स ॥ मं ॥ ग ॥
 ज्ञा ॥ षा ॥ ढो ॥ कु ॥ म् ॥ रा ॥ य ॥ य ॥ ते ॥ य ॥ र ॥ स ॥ छ ॥ य ॥ रा ॥ छ ॥ ए ॥ से ॥ मे ॥ ध ॥ र्म
 इ ॥ यी ॥ ज्ञा ॥ यी ॥ या ॥ ॥ य ॥ हु ॥ वि ॥ न ॥ य ॥ प ॥ री ॥ या ॥ रा ॥ पां ॥ प ॥ र ॥ म् ॥ हा
 य ॥ रा ॥ र ॥ म ॥ नी ॥ मु ॥ नि ॥ ज्ञा ॥ ग ॥ ॥ त्मा ॥ ज्यो ॥ ध ॥ र्म ॥ नो ॥ ते ॥ हा ॥ नि ॥ न्
 य ॥ र ॥ य ॥ ॥ ए ॥ ध ॥ रो ॥ यि ॥ त्म ॥ ॥ ए ॥ ॥ हु ॥ र ॥ न्यो ॥ क्रो ॥ ध ॥ नो ॥ छे ॥ हा ॥
 ते ॥ सां ॥ त्म ॥ नी ॥ ज्ञा ॥ षा ॥ ढो ॥ व्या ॥ ण ॥ हु ॥ ॥ अ ॥ न्यो ॥ ति ॥ ए ॥ यी ॥ रा ॥ मा ॥ न्

પીતાનીઆજ્ઞાલેઈ ॥ સ્ત્રીધોરોંબમત્તારા ॥ ૭૮ ॥ ગુરુ
 તણો તે વિનયકરંતો ॥ વિચરંતો દેશ વિદેશાત્ત-
 પળપ ફુક્કરકરણીકરતાં ॥ ઉપનીલબ્ધિવિરોષા ॥
 વારાબગ ફીનગરીગુરુસાથે ॥ આવીઉતર્યા ઉદ્યાં
 નાઆહારયેળાજાષાદોમુંનિવરા ॥ પોહોતોનગર
 મધ્યાંના ॥ ૮૦ ॥ ઉંચેનિચેમધ્યમધરફિરતા ॥ ધરતા
 સુમતીજાંન ॥ વિશ્વકર્માનાટકીયાનેંઘરે ॥ નઈઉ-
 ત્તામાગેદાંના ॥ ૮૧ ॥ તપન્યસુંદરીભુવનસુંદરી ॥
 ઊઠીએકરભેડા ॥ ધનધનસ્વાંમીભુમમુખદીઠો ॥ પો-
 હોતાઅમારાકોડા ॥ ૮૨ ॥ સીફકેરારીયામોદકલેઈ
 નેં ॥ યોરાબ્યોએકસારાતેલેઈમુનિબાહિરઆ-
 વ્યો ॥ મનમાંવિમાસેતેધારા ॥ ૮૩ ॥ એમુઝગુરુનેં
 હોસેમોદક ॥ ખીન્નએસેનેડો ॥ ૮૪ ॥ એરૂપધરયોવિ-
 દ્યાબ્જે ॥ અતિકાળોપગબોડો ॥ ૮૫ ॥ અવરસા-
 પુદેખીનાટકણી ॥ મોદકલેઈયોરાબ્યો ॥ એમુઝ
 કાકાગુરુનેંમોદક ॥ ૮૬ ॥ ખડકીબાહિરઆવ્યો ॥ ૮૭ ॥

ઈમચિંતવીકરીલબ્ધિમયોગોપાકુબ્ધવેસતિહં
 કિંધોપાલોત્તવસેલંપટરસમુંનિયરાધર્મલાત્મ
 નઈદીધોપાપાત્માવધરીઉઠીનાટકુણીપામું
 નિનેમોદકુઆપ્યોપામેમુઝગુરુત્માઈનેહોસેપા
 જાઝેરોલોત્તવ્યાપ્યોપાપડપાઈમચિંતવીબાહિ
 રમાવીપામન્યરૂપતેકિંધોપામેકુઆંબેભિમ-
 ણેકુરકુંઠેપાધર્મલાત્મનઈદીધોપાપાપાપોયોયો
 સાધુદેખીશ્રહસ્વામીનીપામોદકુવખિવોહુરા-
 વ્યોપામેમુઝલણુગુરુત્માઈનેહોસેપાપડકીબા-
 હિરમાવ્યોપાપડપાવૃથસાધુનોરૂપકરીવખિપા
 માવીઉત્તોઘરમાંહિપાપાંચમોમોદકુલેઈશ્રહ
 પેતનીપામાપ્યોમતિઉછાંહિપાપડપા
 હૂહાપાહવેવીશ્ચક્રમાગોંબથીપાનેઈચિંતવે
 સારાપાસહસપુરૂષનોમેમુંનિપાકાલસારેનિરધા
 રારનાગોંબધેકીતયઉતરીપામાવ્યોમુંનિવર
 પાસાસ્વામીનિત્તઈહંમાવબ્યોપામાહારત્મ

ણી આવાસારપાનાટકીયો કરે પુનિનેં તથિંન્ના
 મણીશુણ એહા ભિમતિમ કરી એ મુંની તથ સકર
 બ્યો તુમે તેહારરા

૨૭ ઢાળા કે શુણવંતાહા એ દેરી તા બીને દિ
 નવળિ ગોચરી તા મુંનિ આવ્યાહા ફરખી ત્રીયા ત
 વદોયા તા ભલેં તુમે આવ્યાહા આનકુતારય એમે થ
 ચાં તા મુંનિરખી તુમ મુખ નેયા તા ભગારડા સોજ રા
 ણગાર ત્વલાકીયા તા મું પાડવા સાધુનેં ફંદા તા ભ
 બન લાયો લિલ એ તા મું અમ થું કરો આણંદા તા
 તારજા અમે સ્વામિ તુમ આગળે તા મું બીલી બેં કરમે
 ડા તા ભગ તોગ ત્વલાનિત્ત તોગયો તા મું પુરો તમે મન
 નાકોડ તા ભગારપા અમ સરખી દોય કામની તા મું
 કરણ હીનેં કરો નાર તા ભગ કોમળ કાયા કંદો તા મું
 અમ માનો બીનતી સાર તા ભગારદા વચન સુંણી ધ
 નિતા તણાં તા મું ચિત્ત પુર્યો મુંનિત્યાંદિ તા ભગ આફાર
 લેઈ શુર આગળે તા મું આપાદો બિહાંદિ તા ભગારડા ગુ

રૂકે વારલાગી ઘણી ॥ મુઁગોયરીએ શિષ્ય આના ॥ ત્વ
 નટકીને શિષ્ય બોલીયો ॥ ગુઁ તમને એટલો કાના ॥ ત્વલે
 ગુરુ રાયા ॥ રદા ॥ ઘર ઘર ભિડિ સામાજીવી ॥ ગુઁ લેયો સુ
 ઝતો આફારા ॥ ત્વઁ ગુઁ અમથી વૃત એ નહી પળે ॥ ગુઁ મેલ
 સ્યું રીઠમ ત્વારા ॥ ત્વનાં રહ્યા ॥ હવે વિશ્વકર્માને ધરે ॥ ગુઁ
 પુત્રિ દોય અભિરાંમ ॥ ત્વઁ સંસારીક સુખ તે ફથી ॥ ગુઁ
 વિલસી સ્યું ઈણ પુરણાંમ ॥ સુગો ગુરુ ॥ ગુઁ ગુરુ કહે એ
 રહુ માનમે ॥ મુઁ ભઘટવ છ તુલ સાસા ॥ ત્વઁ મદીયામાં
 સટાળે જુકે ॥ મુઁ ત્યા ધરવસને વાસ ॥ ત્વઁ ॥ ગુઁ તહ
 તકરીને બોલીયો ॥ મુઁ નાયકના ધરમાં ફિ ॥ ત્વઁ મદી
 રામાં સટાળે જુકે ॥ મુઁ તો ધર રહું ઈછાં ફિ ॥ ત્વઁ ગુરુ
 નાટકુણી ત્વણે ઈસ્યું ॥ મુઁ પાજ સ્યું એટલીયાત ॥ ત્વઁ
 છાંડીત સધર રહ્યા ॥ મુઁ સુખ વિલસે દિને રાત ॥ ત્વઁ
 ॥ ગુઁ ॥ ત્વલના સું લીનો રહે ॥ મુઁ ગયો નવી બણે કાળા
 ત્વઁ માત્ર મુનિ આણંદ ॥ મુઁ ॥ પત્નણી બીજી દાજ
 ॥ ત્વલે મુંનિ આબ્યા ॥ ગુઁ ॥

ફાસોરડી ॥ અષાઢોનાયક હવે ॥ નૃપસિંહર-
 થેનેને ફા ॥ વિદ્યાબજધીનવનવા ॥ રૂપકરેસસ-
 ને ફા ॥ ઉપારાભરીઓ ઘણું ॥ આપે દ્રવ્યઅપારા
 વસ્ત્રાત્મરણબહુમણી ॥ કુચેનત્પ્રણામાફારા
 ઉદા ॥ એવું દાંનલેઈકરી ॥ નૃપનેં કરી ઉલ્લાદા ॥
 અતિઉચ્છરંગેઆનંદસ્યું ॥ વિલસેભોગવિલા-
 સ ॥ ઉજાતેનગરીમાંઅન્યદા ॥ નાટકીયાકરી
 વાદારાભસભામાંઆવીનેં ॥ નૃપને કહે ઉલાદ
 ॥ ઉડા ॥ અન્યનૃપનાંપુતળાં ॥ બાંધ્યાં છે મહારાભ
 ॥ તુમપુરઅમલિતણત્મણી ॥ તેડોભકોહોય
 આભ ॥ ઉડાતેડીઆબ્યાતતખીણે ॥ કુસ્વાતેફ
 રુંવાદા ॥ નવનવારૂપદેખાડીનેં ॥ ભૂતીઉતાચો
 નાદા ॥ જામીતમપરવદિત્તણી ॥ નિતણગથા
 હોસેદિનચારા ॥ મંદીરામાંસભસ્થણકરી ॥ પુઠે
 ધેફીદોયનારા ॥ આછોડાવી હવેપુતળાં ॥ આષા
 ઢોલેઈદાંનાધોરઆબ્યોઉતાવળો ॥ નિહારેવાનું

સ્થાનનાજરાવમન કરીચનિતાફુબેાધિકુલધર્ષદો-
 યનારાવક્ત્રવિનાભોંધેપડીામદીરાગંધઅપારા
 ૩૩ ઉચ્છ ઢાળાદેરીખિંદસીનીાતેદેખીનેંઆષા-
 ઢોાવેડીયોજનતિક્રોધેગાઢોહોાધિગધિગધણની
 માથાાનારીનોનેફળેકુરસેાતેતોનકુંનિગોદમાંપે-
 ડસેંહોાધીજાગાજાએકુડકપટનોગેહાાએખિણ-
 મેદેખાડેછેહહોાધિંએસુખધીખોલેમીહોાએનો-
 રદયકુમલજનિધીગેહોાધિગાજેપાએતોપૂરીનપા-
 ડેબાથાાએતોકુબ્ધનખોલેસાચાહોાધિંઅવિહ-
 ઉમીતડીનરાખેાએનોઅથરસ્યુંમળીછેહદાખેહોા-
 ધિગાજડાનારીનહોબેકેફનીાસંગતધીમતીઅચ-
 તેફનીહોાધિંફેતકિંધોનચિત્તંગેાએતોઓછીસુ-
 ક્ષિયિત્તમાંગેહોાધિગાજડાએફનીગતીએફનીજ-
 અથાાએતોકુડાસમનિત્તખાચહોાધિંએનાચવિત્ત-
 નોપારનઆથેાએનેલાભસ્નેહકાંઈનાલેહોાધિગાજ-
 પગપેજામનપલટાથેાએતોગરબદેખીગેફેખીધાયેહો-

धिः सासो सास थी लुही गमे तो काम सरे नय हो कुहीन
 हो ॥ धिगा जहा म थी र नारी न एो ने हा डार मो निम
 डार नो मे ह हो ॥ धिः वाय सने न मिटे रंजा म ह नि सन
 ठ से वे जंज हो ॥ धिगा पेठा ति म निये न त मे नारी ॥ ते
 ने म ति डि म मांवे सारी हो ॥ धिः तो हवे विषय निया री
 ॥ ठ से यु गु ड पे ह दारी हो ॥ धिगा पेरा सा धुनो लेष ते
 ली धो ॥ गृह स्थाम म ना भी दी धो हो ॥ धिः तय म दी रा
 छा ड निया री ॥ शिर ना भी ड हे होय नारी हो ॥ धिगा पेरा
 तुम बिना घड़ी मे न नया ॥ म म म म म म थी डि म रे ह वाय
 हो ॥ धिः लो पी म मे तुम मां ए ॥ पे डि छ न य न मां ए हो
 ॥ धिगा पेठा म ए युं म म ए यु डि ने ॥ मे ट लो गु न्हो व डि
 ने हो ॥ धिः श्री छ हा ज रं यं जो ॥ मा ल मु नि ड हे डि छ रं जो
 हो ॥ धिगा धिज य ए नी मा या ॥ पे चा

डू हा ॥ व ज तुं मा षा हो य दे ॥ रे ह वा ठ ए घ र नें मा सा
 गु ड ने न ठ ले ट स्युं ॥ ध र सुं ध र्म स्युं मे मा प पा ना ट कु ही
 व ज तुं य दे ॥ तुम सरी ना ल र तारा ॥ इ व बि ना डि म म य

સોગમ મખજાગ્યતારાપદાકુરુણાનીધિ
 મગી તણાપાકાલાવાલાએમાલેલ્યોનઈફવેત્રૂપે
 લેવા દ્રવ્ય મતી પ્રેમાપજાદેઈગ્જાશીરીનરેસને
 કહે અષાઢોતેજાનાટિકુચેત્રીતરતનોદેખાકુસ
 સનેજાપદાકુમર કિત્રીજાપાંચરીંગાસોંપો મુજને
 સ્વામી સેનાની સામંત સવી પાટયાતેણે ગમાઈ
 રૂથી ઢાળાકુરુરફોવેમતીઉજળોરેત્રાએદેરી
 અષાઢોચક્રીધયોદોસેનારથી સવી પાટાવિદ્યાવ્ય
 ણે પ્રજાકુર્યોરેત્રાયેઉચરતજોફજાદેરોપ્રાણી ભુજો
 ભુજો તપનો પ્રભાવાદગાફયગયરપ પાયકુ ત્રણ
 રોઅત્રીસમેફસરાબનાયોસઠ સેફસમંતેઉરી
 ત્રાયેકીરિધિનોમાંનરોપ્રાણીગાદરાત્રવનખરી
 સામાંજાયરોસઘજોસજીરોગારાઅડવીરફી
 એક માંજાજીરોત્રીરૂથોદીસે અપારરોપ્રાણીજર
 ત્રાત્રૂષણ સવી ઉતારતાંરેત્રાંખેઅંજાનોરૂપાઅહો
 અહોપરપુરુલધકીરોસોલેકાંચાનોરૂપરોપ્રાણી

॥ इति कथा मारी कुरमीरे ॥ कुरमी सुहु परीयार ॥
 कुडीरयेनामें कुरीरे ॥ अनोपम जाव्यो त्याधरे ॥ प्राणी
 हुना जिहां लगे त्वरत येकी त्वलीरे ॥ उपनो के व जज्ञां
 नातिहां लगे त्याध दे प्राजीयोरे ॥ धरतो धर्मनो ध्यां
 नरे ॥ प्राणीना दपा साधु त्वेष लेई कुरीरे ॥ जाषाढो
 जगजारां रम्यो नृप कहे माजीयोरे ॥ जगपु द्रव्य जप
 ररे ॥ प्राणीना ददा त्वेधन नृप मुबने दीयोरे ॥ ससर
 नेंदियो में तेहा जयो जषाढो शुद्ध कहेरे ॥ कुमर पांय
 स्नेसने हरे ॥ प्राणीना ददा पापे जाजोई पाछ सारे ॥
 थारी त्वेई गुह्य पासा रं रम्य पांय रोनें दीयो लुग सो
 ध्याशिष कुरी न सरे ॥ प्राणीना ददा हवे जषाढो मुनि
 वडरे ॥ पांय सया परीयार ॥ तप नृप दुःकुर कुरतां धिऊंरे
 ॥ पाजे निरमति याररे ॥ प्राणीना ददा विहार करे म
 हिमंडलेरे ॥ तारे बहु लालो क्रा जाषाढ लुती जग
 सहा कुरीरे ॥ ते पो होता ब्रह्म लो करे ॥ प्राणीना ददा
 सुख पांय्या लु द्रव्य न धीरे ॥ जाषाढ लुती जगजारा ॥

(૨૬)

પિંડનીર્યુક્તિથીમેંલહ્યોરેાસરસહુધાઝધિક
રેાપ્રાણીગાહામોક્ષિગામીએલયએછેરેા
ગુણગાતાંસુખધાયાચિંતામણીઉપદેશથીરે
સ્તવીયોએઝધિકારેાપ્રાણીગાહરાસંવત
નત્રયન્તિજામફીરેાઝખાડસુદખીનસારા
ભુજનજારમાંત્રાયસ્યુંરેાચેયોએહુઝધિકાર
રેાપ્રાણીગાહગાજગ્ગપતીમાણેકયંદહરેા
તાસરોસનસુખધાયાપૂજ્યનાથેલપસાયથી
રેામાલમુંનિગુણગાયરેાપ્રાણીભુજોભુજો
તપનોપ્રત્યાયાહજાઈતિશ્રીઝાખાદામુંનિ
નોરાસાસમાસા

॥ श्री धुनी त्रिभुवनोत्तरसो ॥

॥ दूहा ॥ सुभसंपत्तिदायक सहा ॥ पायक नमस
 रुरिंदा ॥ रासननायक शिष्यजती ॥ एवं दूध प्रणि
 दा ॥ १ ॥ नंजु द्विपेना त्वरतमां ॥ पाउली पुरनृपेनंदा ॥
 कुडालमेतोतसमिया ॥ लाछलदे सुभकुं हारा ॥ नाज
 रीनाते शिरोमणी ॥ नयतेने संताना ॥ सात सुता सु
 तद्योयतसा ॥ एवं रावधारणुयां नाडा ॥ धुनी त्रिभुज
 त्रिभरा ॥ मुनिवरमां पणसिंहा ॥ वेस्यावसुधोते सही
 नगणोरातनेदिहा ॥ ज्ञानकुटुम्ब ॥ तिरोवायस्था ॥
 साही प्यारुं रोडा ॥ धरसप्यार ॥ मयहिजयां ॥ छेव
 नसक्यो ॥ छेडा ॥ पासकुडालमेंते ॥ तिरोसमे ॥ कुवेम
 राहु ॥ हव्योकोयाते मां ॥ मरवुपण्यु ॥ नगोसकुडो
 सोया ॥ दासरीजो ॥ वंध्यति ॥ रोसमे ॥ पांमीनृपमा
 हेरा ॥ धुनी त्रिभुनेते ॥ उवा ॥ न्नाव्यो ॥ मंदीरवेरा ॥ डा
 हुडी ॥ गततेनी ॥ सांत्वनी ॥ धुनी त्रिभु ॥ हुनारा ॥ भा

જાગાપોત્તેતુમેતાતોજીઆણુંઆયારાતા
 ૧લી તાઢાળામાજાકિહાંછેરેા મનેમારાબ્યા
 પનાસમનેજ્યાનહીદેઉરેા તુમપીઘડીહુંએકું
 જળગીનહીરહુંરેાએઆંકુણીાનંદરાયનેજા
 ઘસેંપોતેાવાલામારાતેફનેઉત્તરદેશુંરેામોહ
 નમારાનેફરમાયસ્યોાતેમાથેચડાવીલેસ્યુંરેા
 જ્યાંમનેતુમં૧ાપાડલીપુરનીરીરીએત્રમતાં
 વાલાંરતનચિંતામાણલાધુરેાબ્રણપુરુષમેંતુ
 મનેદીઠાાતુમશુંદીલડુબાંધ્યુરેાજ્યાંમનેગ
 સેફનેતાડપુંકપડેબ્યાંવાલાંતિહાંહુલોહીરે
 ડુરેાપ્રાણજીવનજીપાછુવાળોાશ્રીનંદરાયજીનુ
 તેડુરેાજ્યાંમનેગાડાખાંતેફરીનેપુધુંખમસ્યું
 વાલાંપણનહીમેલુંછેડોરેાઈમફરતાંએપેઉચાન
 લોતોામુજનેસાથેતેડોરેાજ્યાંમનેગાજાકો
 લફરીનેપુજીભદ્રત્યાંપીવાલાંજાયેમનમાણુંદે
 રોાલુપનેત્પેદીશંભલેસ્યોાઉદેરતનપાયયંદેાજ્યાં

[illegible]

જ્ઞાના સંતુતિ વિભેજના માણા ઝણ પ્રદક્ષણા-
 દેઈ કરી ॥ કરી આલોચ વિચારા ધુજિત દુગુરૂને
 કહે ॥ ઘોરાં ભમ મુખ કરા ॥ જાને ગળ વળણી ક-
 રી ॥ ગુરૂ કહે તને જાના ॥ આજ્ઞા લેઈ કુટુંબની ॥ સા-
 થો વંછિત કાળ ॥ ૧૧ ॥ ધુજિત દુઘેર આવીને ॥ લેઈ
 અનુમતી સારા ॥ ગુરૂ પાસે આવી કરી ॥ લીધો શંભ-
 ભારા ॥ ધરાણે આબ્યારા બકને ॥ નેઈ સહુ વિસ્મય-
 થાયા ॥ ધુજિત દુનેર બક કહે ॥ આતે શું કહેવાયા ॥ ૩
 ॥ તવ ધુજિત દુકહે સુણો ॥ લોકે કહીને ચાતા નંદરા-
 ય મારી કરી ॥ સરીયો બેસ સે પાટા ॥ જાતે જવ ઘ-
 ત મુણી તુમે ॥ રોરો તરણા રાયા ॥ પિતા મારાને મર્યું
 પડ્યું ॥ કીધો જો હઉં પાયા ॥ પાપારા ભમી ત્રન કે હુનો ॥
 બોલેઈ મસંસારા ॥ આલોચી મેં ॥ જો તલો ॥ લીધો શં-
 ભમ ભારા ॥ ૧૬ ॥ ઈમ કહી ધુજિત દુજા ॥ આબ્યા ગુરૂને
 પાસા ॥ સરીયાને સહુ જો મળી ॥ કીધો મંત્રી ॥ આસા ॥ ૪
 ॥ હવે વાટ ભુલે કો સ્યાર ॥ હીના બ્યા પ્રાણા આધારા ॥

હગોદીધો મુઠનેં ॥ ઈમકે તીયારો વારા ॥ ૧૮ ॥ ચાર-
 ઘડીક ફીનેં જયા ॥ આબ્યો મ્મષાદો માસા ॥ ચારી વિના
 મિનતર ફડે ॥ ઈમતે રહી નિરાસા ॥ ૧૯ ॥

તાઢાળા ॥ રળા ॥ આબ્યો મ્મષાદો માસકે નાબ્યો ધુ-
 તારો રે ॥ કોસ્યાનેં વાપ્યો દ્રેહ ॥ કોઈ ઉતારો રે ॥ મેઝા
 કુળી ॥ ત્રેહ તણુ વિખબ્યા ધ્યુસ ઘળે ॥ વાલામારા ॥ કુ-
 લડી સીદેહ દાધી રે ॥ સફડાલ નસુત પાખે ખીને ॥ ન-
 ફિકોઈ મંત્રનો વાદી ॥ નાઠકોગા ॥ ૧ ॥ મેહના ઝેરનીયા
 તમને રી ॥ યાઠ માને ન મંત્રને મોરે રે ॥ મેકે ધાતનો ઝ-
 તન આયે ॥ ડૂખ પણુ આપે દોરો ॥ નાઠકોગા ॥ રાઝર-
 મરઝર મરમેહુલો વરસો ॥ યાઠ ખલખલખલ કાયાઠે
 રોખ પૈયા પેઉ પેઉ પોકારે ॥ તિમતિ મદિલડુ દાઢે ॥
 નાઠકોગા ॥ ડાવે રીને પેરે ॥ ઝેવર સાજો ॥ વાઠ આવી
 નેંલાઝ્યો આરોરે ॥ તનમન તલપે મળયા માટે ॥ કો-
 ઈમને પેઉડે દેખાડો ॥ નાઠકોગા ॥ નાઈણે મયસરે
 ગુરુને આદેશે ॥ યાઠ ધુજિત્વ દુધો માસુ આપે રે ॥

ઉદયરતનરૂઢેકોસ્યારંજોમોતીઅડેવધાવેાના
 કોસ્યાનેંઆખ્યોત્રેહુલુનંગકોઈઉતારોરેપા
 દૂહા વલ્લકછોટોદ્રઢકરીપાથુનિભદ્રમુણિંદા
 કોસ્યામંદિરનેંવિસેાઆઆમનઆણંદાપાહુ
 ખેઉઠીઉતાયળીપાવાલમમળયાકાળાચ્યારધ
 ડીનેંયાગદેાગયાતેઆઆઆઆઆકુસતણો
 ભિમતાપણોનેવોસંધ્યાવાંનાનાજરમિત્રમે
 નણીયોપતંજાસમાંનાડાઆવોવાલમના
 થળાબલિહારીતુમયેરાપયંદ્રમુખીકૂષીનેંકફા
 મંદિરકુરોમયેરાપાધનદીપસઘડીઆજનીપા
 યનયનમુજાવતારાવાલમધેરેઆવીયાપાસકુ
 જકુકુસંસારાપા

ઢાળાડહા મારામનમાંલાજેમીઠોરેપાદફા
 ડોરેઆજનોરેપાહુંપાંમીપુંન્યસંભેજામેજોમહારા
 જનોરેપામેઆંકુણીપાપ્રાણનાથિનાંપજાલંધાતંપા
 યાલામારાપાઆજાણુનાયવાલજ્યુરેપાહુંબેફેડા

માં ન સમાજે ॥ મંતરમાં ને લાગ્યું ॥ દહાડો માં
 ॥ કુળદેવીએ કુરુણાકિંધી ॥ વાળ મોતીડે મેહ ઉગારે
 ॥ જ્ઞાનમાં ગણે દુરત રૂઝીયો ॥ પુંને પુરવળ ચૂકા
 ॥ દહાગારા નંદિર હસીને સામુજાવે ॥ વાળ એ સા
 ચુકે રુણુરે ॥ જ્ઞાન સુને ઘર ગંગા જાવી ॥ સુખનુન
 ફીરું ઈંદ્રિય ॥ દાના પાચાર ઘડીની અવધ ફરીને
 ॥ વાળ ચાલ્યા ચિત્ત ધુરે રે ॥ મન થઈ વીસારી મે-
 લી ॥ કોણ મનાવે જોરી ॥ દહાગારા ॥ ઊંચે જાવી
 સુંડિના છો ॥ વાળ મંદિર પાવન ફીરે ॥ દાસી તમા-
 રી અરવલે છે ॥ મુલરો માનીને લીને ॥ દાના પાઉ-
 ઠહા પેતું અજળી રહીને ॥ વાળ મન માને તિમકરને
 ॥ ધપમપમાદ સનેધ મકારે ॥ કુદીની પેરે ફરને ॥ દા
 ॥ દાઈ મપરડીને રહ્યા યો માસું ॥ વાળ ઉદયરતન
 ઈમલાખેરે ॥ નિત નિત મારીયંદણા હોને ॥ નેમ-
 નુદુદરાખે ॥ દહાડો મારે જ્ઞાનને ॥ હું પાંમી પુંન
 સંને જામે જો મહારાજને ॥ ૭ ॥

हुहाग धुजिल्लुङ्गे सुंदरीगामें पसडिवांने
 एगातुं व्याकुल थै वीर हुणीगा डिमलाभे ठिमवे
 एगापाङ्गे स्याङ्गे तुमवयगुलेगा हुं जलीहारी
 न्मजिगामो हुतपवारो मो हुनाग निमपुराग सुभ
 पाजिगारायग पुछे द्रतभाहस्योगा वाले सनगुण
 वंताग नेगारं तछोडी हुयेग मळसाथे र हो निवंत
 ॥३॥

पाढाणांथी में तो नेगतुमारो न्मण्यो
 रे मे हुलो नेगाटो रेगामने जटके काजलमां हो प्रे-
 मनो काटो रेगामे मांडुलीग नेणी होयते नंगाव
 सेयेग वावा माराग तो नेगतुं रहु पांणीगेग म
 धरभायीने नेग न्मणयस्योगा नेगनी मुद्गमें-
 न्मणीगामेगा मनेगागाठमकुठमकुपायविष्णु-
 माठमकुपायागुमजुमधुघरीयातेरेग आऊर-
 नाऊमकारामां होग द्रततभाइलानेगामेगाराग
 मेहुयोमासुनें चित्ररेराणागायाग निने मेहुलो

[illegible]

तापेउयसभायेमाहरेतातोरेहसाथीटेडाह्ना
 द्वाणतापमीतामांउयोनाटारंत्तामाहुरंजपर
 सेरेतामेहस्युमांउयोयाहमांननीतरसेरेतामेह
 कुणीताणजनमंडलमेंउंडोजानेतायातामारातामो-
 होलमांमाहलबाहरेतायित्ररीताणामांयेंगायाजे
 तामोरलीरुडेनाहतामाहगातामेगातापेउयेउयेउ
 च्यानुकुजोलेतायागाहहुहहुकोयलहहुडेरेताघुघ
 रीनाघमडारामांहेताताथैतांननसुडेतातामाणा
 जलहुलकुंनेजालजुडेतायागाहणबाणानेंहि-
 पेरेतापांनीमेलालममोलोहत्योताहुरीभाजोरी
 जुमसीदीपेतामाणाताप्रेमतगोरससुयालाज्योता
 यागारंजनायेह्यारेतारेतालपसीपडवानेधुधेउ
 तायघयामनोरथेयतातामाणाहताउिडुकोडरोमरा
 घउिलसीयांतायागाहलमकीधोनेरोरेताहणमां
 कुमणनिभरह्योन्यारोतातिमधुजित्तरहुकोरो
 तामाणापातलजिलजिहूहीजेतीसुयेतायाहमाणी

જઠરે મન સેં ફેરી રે ॥ ઊંચર તન કહે પન મુનિ પર
તો ॥ બે ન બુવે પા સુ ફેરી ॥ માહુ ગા ફા ॥

ફૂં જા ॥ ધુનિ ॥ પડુ કહે કો સ્યા સુણો ॥ કો જાત મ્રમ
જ સારા ધીર પણે ॥ જાદ સ્યો ॥ ॥ હવે ન ચુકુ લજારા
તાત્મય રૂપે ॥ મો ફની ॥ સાધુને વિખે જાઈ મન્ન
ણી મેં પરી ફરી ॥ શંભ મસ્યુ મન મેલારા ॥ કાચી કા-
ચા કારમી ॥ બે ફયો સંઘ્યા પાંના ॥ જ ધીર પણુ બી
તતણું ॥ બે ફુ પીખે પાંના ॥ ૩ ॥ માટે ફે સુંદરી તમો
॥ મકુરો જાણ પંપાળ ॥ ૪ ॥ ॥ હવે ન ચુકુ ફેરી ॥ સમ-
જે કુ ફર સાળ ॥ ૫ ॥

ઢાળા ફરી ॥ તું સ્યાને કુરે છે ॥ જાણે ॥ ફું નવી
ચુકું રે ॥ મું ને વાલી ॥ લગે છે ॥ માણે ॥ ધ્યાન નવી મું
રે ॥ જાં કુણી ॥ ૬ ॥ ॥ જાણે ॥ મેં ફી પી સજા ॥ ઘી ॥ પા
લામારા ॥ મેલી ॥ પી ॥ ભમારો ॥ ૭ ॥ ॥ ચંચલ મન યસને
ણુ ફરીને ॥ ૮ ॥ ॥ નિતની સાણ ॥ ૯ ॥ ॥ પાણુ ॥ ૧૦ ॥ ॥
યજર કુ ॥ ૧૧ ॥ ॥ પાણુ ॥ ૧૨ ॥ ॥ તારો ॥ ૧૩ ॥ ॥ જો નહી

છુટેરેાને મંબરી ઘણુ મરુનાયં પણા શ્રાપે રીકુ-
 નવી તુટેા હુગારા રીરી મરને મંજારે વરસેા યા
 સમુદ્ર મરબ ઘા મુકેરેા પવને ભેડુ નકાથે ણડો લેાના
 દેવ મારગાયુકેા હુગાડા તો પણ તરે હુવસના
 વુંા યાગા સુંદરી માનને સાચુરેા રાઈના પાડતો વ-
 રી ગયારા તેા હુવે નવી મનકુકાયુા હુગાડા શો
 બાળકને સામટાં રૂથેા યાગા પેવી જાને નયડે પા-
 નેરેા ફોજાટ સ્યું પાખંડકરે છેાકે ફેણા મમા રૂમા-
 નોા હુગા પાને મુનિયરે ગણી કોસ્યાનેા યાગા
 પળની મોઝડી તો લેરેા તેને મારી ચંદણા હોબેા
 ઉદય રતન ઈમ બોલેા હુગાડા

રૂહાા પુનિત દુકે સુણ સુંદરીા વિષય વિ-
 ખસ માના તણ હુવે સમતાગ્રહોા કહ્યું તું મા રૂમા
 નાા સાંભળી મેવાં વચણ લાંકા કોસ્યા પ્રેહ્યા
 કુળાભિ મતિ મુનિ મેવસ કુંડા ઉદય મસુખ મું-
 મૂળારા પ્રાણુ વનસ્તિ મપરી હરોા વ્યારસ પર

સનીપ્રીતનાં હું હું ખરાયરમાં પડીના દયાન આણો-
 ચિત્તાડાં વ્યાકુળ બની પીરહુણીનાં રિખીન કહેકે
 હાં કહે પડીતે કામની આભાષે તિખાં વેંણાં જા
 દાળાં ડમી આસાં ભજીતારાં વેંણાં પિછું છેલીરે
 સાલે હૃદયમાં હોં પ્રીતડી પેહુલીરે આજે આંકુળી
 બારયરસલગે પ્રીત ન બાંધીયાલાગા બાપેનાબે
 લગે બોલ્યારે આફેલકુશ્યોને ભમણે હુપે તેકિ
 મબચમેલ્યારે પિછું જા અંધ ઘડી પાણુ અજગા-
 રે હેતા આવા મનમાં હું બહુ પાતુરો આંખડીએ
 આંસુડાં પડતાં બોલી બુદોતે બાતુરો પિછું જા
 જેકદિવસ મેં રીસકરીને આવા તુમ સ્યું કીધી માડીરે
 આખાં હોઝાલી મને તમે મનાવી તેવે જાક્યાં નાડીરે
 પિછું જા આપે મલાડલડાવી મુશને આવા મેડુને
 માથે ચેડાવીરે મુજમાં હેધી ડિખેડીના બીમામનમાં
 મેહેરનાવી પિછું જા નાગર નરને દયાન હોવે આવા
 જામુખધી બોલે મીડુરો કાળજીમાં પીકુપરન

छोडे। ते में प्रतक्ष दीदुरो। धैर्घगापा। जेवाग्गोणं
 त्मासुणी। कोस्याना। वागा। मुनिजेमन्ननडगाया-
 रो। उदयरतनहु हे धनलाछलहो। नेणे जे हुया
 सुतन्नयारे। धैर्घगापा

हे हु। नागरीनातनो। लाडलो। धुणित्त
 विप्याता। कोस्यायनेनपी। डड्यो। धनधन
 जे हुनी। नत्ता। पा। मुनिहु हे कोस्यातमे। मुनी-
 यो। ज्ञाये। रो। मानहु हु वेमाहे। रा। इडो। इडि-
 पदे। रो। रा। जेणे। लुवे। सुप्प। मनु। मध्यं। गा। कोड
 अनंती। धारा। तृपतनपांम्यो। लुवडो। मनमां
 तु। धिये। रा। डा। भाटे। सयसपरी। हरी। रा। रीं। नमले
 उल्लासा। मुजती। मोहे। ले। ज्ञापणे। रा। हरी। जेवी
 ल। धि। ज्ञासा। ना। धमसुणी। हु। नाय। डा। सा-
 मी। धा। लम। पाता। तुम। गुणु। हेरी। ये। लुरी। रा। मुप्प
 धी। हु। नी। नत्ता। पा। पेणु। स्वामी। नि। न। न। रने। रा
 गा। हर। यो। जेहु। धारा। स। ही। ये। मा। सुं। उ। त। रो। प्र-

तत्तेहिसनिरपारादापणतुंतयप्योज्यामुनि
पारेरेहोस्याप्युजाविषयविकारतुंछेडीघासां
तनपुहुहुतुजाप

હાજાર મીના મેંસો પેરણી રેં જમના રીરો સુ
 બને પિસારી રે તારા માપાની મળી તે હાં કામણ
 જારી રે જાં સુણી તોં જેં મુનેં આકરસી લી
 યો તાવાલા મારા પલકન મેલે પાસો રે ઊઠ ફા
 વેતને જળગી રાખે તાં ધરે પિસ પાસો રે તુ
 તાજ પાજ જર મેળા યો મળતાં તે જેં તાવાળ માન
 નડુ લીધું ઊલાળી રે તાં જાગળ શું બેર તે તારા
 હવે બેસી રહો મનવાળી રે તુભારા મોહો રી
 માળાને વળી જો યો તાવાળ જોની સરહું સુ
 પાસે રાજે ત્રણે માણસ છે તે જનાં તાં તારો નફર
 પિસવાસા તુભા ડાપિ હું પાસે ચોડી છે તે જની
 તાવાળા તેને જાય છે તાવાળું ચીરો ઘરમાં હવે પળ
 ન પડે તારો તજે યાજ ઉંચીની ચીરો તુભાજા

પંચેનીશાખેએપરણીછાયાઠતેતોછેમનની-
 માનીતીરેપાસાખરતારોઅમલજન્યાએપાતેમાટે
 રેહુદયેછાંનીરેપાતુગાપાસેજેતુંબધીવાતકુદ્યે
 પાયાઠતોલાજેતેફનેંચટકોરેપાતરવારનીધારા
 ઉપરરાખેપાપણલાખેણોછેલટકોરેપાતુગાપા
 ચોરનોબેરતીહાંલજેપોંચેપાયાજ્યાંલજેધણી
 નધીબજોરેપાધણીબરેબજીનેજુએપાસારેચોર
 તેમારજાલજોરેપાતુગાપાફેવાંવેંણસુણીમુ-
 જિયરનાંપાયાઠકોસ્થાસમકિતપાંમીરેપાએકુ
 રનેડીયંદેતેફનેપાઉચ્યરતનરિરનામીરેપાતુજ
 નેવિસારીરેપાતારાગાપા

ફૂજાપાકોસ્થાસમકિતપાંમીતેપાકુફેમુનિ-
 પરનેતાંમાપાતુંમનેફેપાકપાપારથ્યાઉપાયમે
 સ્યાંમાપાપણમનધીનથેજાતમેપાધન્યધન્ય
 તુમમાતાજોણેંસુતમેપાજાણ્યાપાજામંધયાનિ
 જ્યાતાશામુજાપરાધખમોફેપાલાશુલજિ

लणिपायासायोस्नेहहृयेदाणीमेलाभिममन
 चंचितपायातातवमुनिहुहुकोस्यास्तुगोलाग
 मेनसुंगुइपासागेप्रतरेहुंपाणमेलाभिमपो
 येमनभासाजाभनगेमुपपीडेमहुंभाभाण
 लपनसुंमुआवणीयेहेताहीहंभापत्योतान
 हीपिसाइतुळापाहोर्मेभांसुनाभेतीगाडो
 स्यादीगेभादेरीतामोतीपाणवधावतीताज
 विहारितुमवेरीताहारिभामगुहेहीपलीता
 धुणिमइतिगुविपाराभापीगुइवांधायणीताशु
 इहुहुहुंकरकरातागगुगुहनेंतेंभुअपीतामा
 दीमोहनेंकाभायोरासीयोपीसीजगेतांनंनं
 उरहोतुननाभाटा

ठाणाहमीता राजमेवाडोधनासरीता
 चांमीतेप्रतीजोधायोधुयोधुरेप्रतवणीठिये
 रेरेतासमहितमुणप्रतजाराडोस्थारेडोस्थे
 रेमुनिवयेनेप्रतभादेरेताधनताछलदे

माता धन धन तारा स कुण्डल ता तनें रे धन ध-
 न तुल्य गो तम गोत्रा धन नी र्मण जा गरी ना तनें
 रे तारा धन धन नया धने ना धन धन सरीया त्मा
 तनें रे धी रत्न पणाने धन नग मां रे धन धन तु
 ल्य अथ दा तनें रे ता ता सं तु ती यि ले गु गु रु मे
 धन ता ले धया धर्म मा धार न ता हरो रे धन ध-
 न मे धि त्र रे शा न ता ले तां रे ले तां रे धन न न मा रो
 मा हरो रे ता ता ले पां मी तुल्य स्युं मी ता ले ले रे
 ले ले रे जु जी लु जी नें उ गरी रे ता व्यां ह ते आ सा
 नें मा टा मु ल ने रे मु ल ने रे या हा ला ते नि र्म ण कु-
 री रे ता ता कु रे स्थाने हे छिं डी रि पि ता मुं नि य रे
 सुं नि य रे वि हार कु रे ति हां धि की रे ता व्या गु रु
 नें पा सा ता दुः कर दुः कर रे कुरी शु रु मु ष्य धी क हरे ता ता
 ना म रा ष्युं लु ग मां हे ता ले गो रे ल गो रे यो र सी-
 यो र सी ल गो रे धन धन ते न र नें ना रा मन थी
 रे मन थी रे वि बे ध की ले उ त्म जे रे ता ता सं य त स त र

રોંઓગાણુસાંભામાગસરરેમાગસરરોસુદખે-
 કાદરીરેતારિયણતણાગુણખેજાગાચારેગા-
 ચારેઉન્નાધામાંઊલસીરેતારાશ્રીધુનિભદ્રરી
 ખીરાયાજાતાંરેગાતાંરોમોંમાગ્યાપાસાદખેરે
 તાઉદયરતનકુદેધનભનનારેમનનારોમનેસ-
 ધસધખાનુજેરેતારાઈનિશ્રીધુનિભદ્રજીનો
 જવરસોસમાસેગા ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥
 તાજાનયરસોકુવિઉદયરતનજીનોરથેલોછેતેમાં
 નયદ્વાળોખેકુવિનીજનાવેલીજેતેમથેહૂજાનાં-
 ખેલાતેખીજકોઈહુમણાનાકુવિજાછેતેથીજ
 સલનીરથેજાસાથેજરોજરસંબંધમળતોલથી
 તોપણચણીરીતેસુધારીસંબંધમેળવીનેલખું
 છેએમાંલખીતદોષધયોહોયતેગુણીજનોએજ
 માકુદપીલીતારામુલનંદલખમીનંદરેજેવાસી
 ગામંગેરીતાનાહુલીમુકામસુખઈસયંતરજુડે
 કાગાણુહરેવાલસુધેગા

જાહેર ખબર.

આ ચાપડી તથા ખીછ જૈન
ધર્મના પુસ્તકો વીગેરે વારતાવોળી
ચાપડીઓ તથા બીજા ધર્મની તથા
વેદાંતી પુસ્તકો વીગેરે નવી કાપડ
ગળીના નાકાગીપર ધરનો નંબર ૩૨૫
માં શાળા બુનાખચંદ લખમીચંદ મેડાના-
લાની વખતરથી મળશે.

